

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE
În numele Legii

13 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:
Președintele ședinței
Judecătorii

Iulia Sîrcu,
Ala Cobăneanu, Ion Druță

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Donică Andrei în numele inculpatului Diacenco Mihail Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013, în cauza penală în privința lui

Diacenco Mihail Victor, născut la 16.07.1963, originar și domiciliat în s. Meleşeni, r-nul Călărași,

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 28.09.2005 - 30.06.2006
2. Instanța de apel: 28.08.2006 – 05.12.2006;
Rejudecare: 1) 02.08.2007 – 10.10.2007;
2) 09.06.2008 – 09.07.2008;
3) 18.02.2009 – 23.03.2009;
4) 07.10.2009 – 15.12.2009;
5) 23.06.2010 – 03.06.2011;
6) 15.02.2012 – 25.04.2012;
7) 11.12.2012 – 04.06.2013
3. Instanța de recurs:
  - 1) 28.04.2007 – 10.07.2007, dispusă rejudecarea;
  - 2) 26.12.2007 – 18.03.2008, dispusă rejudecarea;
  - 3) 08.09.2008 – 20.01.2009, dispusă rejudecarea;
  - 4) 25.05.2009 – 07.07.2009, dispusă rejudecarea;
  - 5) 30.03.2010 – 18.05.2010, dispusă rejudecarea;
  - 6) 05.10.2011 – 24.01.2012, dispusă rejudecarea;
  - 7) 29.06.2012 – 27.11.2012, dispusă rejudecarea;
  - 8) 10.09.2013 – 13.11.2013

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 30 iunie 2006, Diacenco Mihail Victor a fost condamnat în baza art.186 alin. (2) lit. c) CP la 5 ani închisoare.

În baza art. 90 CP, executarea pedepsei aplicate lui Diacenco M. a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

1.1 În fapt, prima instanță a reținut următoarele:

Diacenco M., la 06.09.2005, aproximativ la ora 10.30, avînd ca scop sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns în casa nr.19, str. D. Untilă, mun. Chișinău, proprietate a soților Vasile și Inesa Foltea, unde pe o cuvertură a strîns haine și bunuri pentru a le sustrage și anume: o blană naturală pentru dame, un palton de dame, o scurtă bărbătească din piele naturală cu blană, o scurtă bărbătească de culoare albă de iarnă, o scurtă bărbătească de iarnă din piele naturală, pantofi pentru bărbați din piele de culoare neagră, un video pleier de model „Panasonic”, aparat digital de fotografiat, cizme pentru dame din piele de culoare neagră, cizme pentru dame din piele de culoare albă, ghete sport de model „Adidas”, o geantă pentru dame din piele de culoare roșie cu floare, o geantă pentru dame din piele artificială de culoare roșie, o geantă mică pentru dame din piele de culoare neagră, o geantă pentru dame din piele de culoare cafenie, însă nu și-a putut realiza pînă la capăt intenția infractorică, deoarece a fost depistat în flagrant delict de Andronachi Maria.

2. Nefiind de acord cu sentința adoptată procurorul Rusu R. și avocatul Donică A. în interesele inculpatului Diacenco M au declarat apeluri.

2.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Diacenco M. să fie condamnat în baza art.195 alin. (2) CP la 15 ani închisoare în penitenciar de tip închis, motivînd că instanța de judecată neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului în prevederile art. 186 alin. (2) CP, neluînd în considerație paguba pricinuită părții vătămate în mărime de 42720 lei, ceea ce reprezintă proporții deosebit de mari, astfel, inculpatul urma a fi condamnat în baza art.195 alin. (2) CP.

2.2. Avocatul Donică A. în interesele inculpatului Diacenco M. a solicitat casarea sentinței atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că învinuirea lui Diacenco este probată pe dubii și pe presupuneri, care s-au confirmat în cursul judecării cauzei. Astfel, recunoașterea lui Diacenco de către Andronache M. a fost efectuată după ce Foltea V. își expusese părerea că îl bănuiește pe Diacenco în săvîrșirea infracțiunii, după ce ei i s-a prezentat fotografia inculpatului. Recunoașterea inculpatului de către Gorceac și Andronachi în cadrul urmăririi penale, nu pot fi admise ca probe, deoarece la ambii înainte de a-l prezenta pe inculpat spre recunoaștere, li s-a prezentat fotografiile lui. Nu s-au luat în considerație declarațiile martorilor Bordei G., Gherțescu A., Cozma T. care au declarat că la 06.09.2005, de la ora 10.00 pînă seara, Diacenco s-a aflat la locul de muncă.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2006, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului și admis apelul avocatului Donica A., a fost casată sentința atacată și conform art. 390 alin. (1) pct. 2) CPP, pronunțată o nouă hotărîre de achitare a lui Diacenco M. pe art. 195 alin. (2) CP.

4. Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul serviciului reprezentare a învinuirii în Curtea de Apel Chișinău, Lupașco A., care a solicitat casarea deciziei atacate și dispunerea rejudecării cauzei la aceeași instanță de apel, motivând că instanța de apel nu s-a expus asupra probelor aduse de învinuire, nu au fost combătute cu nimic, dându-le o apreciere unilaterală, nefiind cercetate sub toate aspectele. La fel, a indicat că în partea descriptivă a deciziei se indică că acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 27, 195 alin. (2) CP, însă în dispozitiv este mențiunea că inculpatul se achită în baza art.195 alin. (2) CP, astfel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 iulie 2007, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia atacată cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2007, a fost admis parțial apelul avocatului Donica A., casată din alte motive sentința Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 30.06.2006, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care procesul penal în privința lui Diacenco Mihail a fost încetat în baza art. 391 al. (1) pct. 6) CPP, pe motivul existenței altor circumstanțe care condiționează tragerea la răspunderea penală.

7. Decizia nominalizată a fost atacată cu recursuri ordinare de către procurorul Serviciului reprezentare a învinuirii în Curtea de Apel Chișinău, Bodorin S. și avocatul Donica A. în interesele lui Diacenco M.

7.1. În recursul ordinar declarat de procuror s-a solicitat casarea deciziei atacate și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, motivând că, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. La fel, a indicat că instanța de apel a ignorat indicațiile instanței de recurs, urmînd să analizeze în ansamblu toate probele administrate la dosar. Recurentul a invocat că, instanța de apel incorect a declarat nule ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul, deoarece lui Diacenco nu i-au fost lezate drepturile: învinuirea i-a fost înaintată în prezența avocatului, i-au fost prezentate materialele cauzei penale, precum și în ședințele de judecată nu au fost înaintate careva cereri referitor la neclaritatea încadrării juridice a faptei infracționale incriminate. Indicarea în dispozitivul acestor acte că i se incriminează comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 195 alin. (2) CP, este o greșală materială și nu duce la nulitatea actului procedural, deoarece la orice etapă a procesului penal este posibil de înlăturat eroarea comisă.

7.2. În recursul ordinar declarat de avocatul Donica A. în interesele condamnatului Diacenco M. s-a solicitat casarea deciziei instanței de apel și achitarea lui Diacenco M. în baza art. 390 alin. (1) pct. 2) CPP, motivând că probele prezentate sunt contradictorii și nu confirmă săvîrșirea infracțiunii de către Diacenco M.

8. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2008, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror și avocatul Donica A. în interesele lui Diacenco M., a fost casată decizia atacată cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2008, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului Donica A. în interesele lui Diacenco M. și

admis parțial apelul procurorului, casată sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 30.06.2006, a fost rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Diacenco M. a fost condamnat în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) CP la 2 ani închisoare. În baza art. 90 CP, executarea pedepsei aplicate lui Diacenco M. a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

9.1. În fapt, instanța de apel a constatat că, Diacenco M., la 06.09.2005, aproximativ la ora 10.30, aflîndu-se pe str. Untilă 19, mun. Chișinău, avînd ca scop sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber, a pătruns în casa ce aparținea soților Vasile și Inesa Foltea, în timp ce acestea au plecat la serviciu, iar Andronachi M., dădaca copilului lor, împreună cu copilul erau plecați la magazin. După ce s-au întors de la magazin, intrînd în casă prin ușa din spate, a observat că cineva se ascunde după draperia geamului, care i-a făcut semn să tacă. Ulterior, Diacenco M., i-a aplicat acesteia lovituri în regiunea fetei și a capului, cauzîndu-i lui Andronachi M. leziuni corporale ușoare, fugind de la fața locului. Andronachi M. a intrat în salonul casei unde pe o cuvertură a depistat haine și bunuri pregătite pentru a fi sustrase, în total în mărime de 38420 lei, ce pentru partea vătămată constituie daună în proporții considerabile, însă nu și-a putut realiza pînă la capăt intenția infractorică, deoarece a fost depistat în flagrant delict de Andronachi M.

9.2. În drept, instanța de apel a încadrat fapta inculpatului Diacenco M. în prevederile art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) CP – tentativă de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, însă din cauze independente de voința făptuitorului, acesta nu și-a produs efectul.

10. Decizia nominalizată a fost atacată cu recursuri ordinare de către procurorul serviciului reprezentare a învinuirii în Curtea de Apel Chișinău, Pavlenco T. și avocatul Donica A. în interesele inculpatului Diacenco M.

10.1. În recursul ordinar declarat de procuror s-a solicitat casarea deciziei atacate cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, motivînd că instanța de apel nu a examinat apelul procurorului în raport cu motivele invocate și nu s-a expus obiectiv asupra acțiunilor inculpatului.

10.2. În apelul declarat de avocatul Donica A. în interesele condamnatului Diacenco M. s-a solicitat casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei hotărîri de achitarea lui Diacenco M. conform prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 2) CPP, motivînd că instanța de apel a adoptat o decizie de condamnare bazată pe presupuneri contrar prevederilor art. 389 CPP. Decizia este bazată pe probe dobîndite contrar prevederilor art. 116 CPP și nu au fost analizate în ansamblul lor toate probele administrate la dosar, care confirmă nevinovăția inculpatului.

11. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2009, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror și avocatul Donica A. în interesele lui Diacenco M., casată decizia atacată cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2009, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului Donica A. în interesele inculpatului Diacenco M. și admis apelul procurorului, casată sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 30.06.2006, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit

modului stabilit pentru prima instanță, prin care Diacenco M. a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) CP la 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

12.1. În fapt, instanța de apel a reținut că Diacenco M., la 06.09.2005, aproximativ la ora 10.30, aflându-se pe str. Untilă 19, mun. Chișinău, avînd ca scop sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber, a pătruns în casa ce aparține soților Vasile și Inesa Foltea, în timp ce aceștea erau plecați la serviciu și a pregătit pe o cuvertură haine și bunuri care urmau a fi sustrate în mărime de 42720 lei.

13. Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Donica A. în interesele condamnatului Diacenco M., care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei hotărîri de achitarea lui Diacenco M. în baza art. 390 alin. (1) pct. 2) CPP, motivînd că instanța de apel nu a analizat în ansamblul lor toate probele administrate la dosar, care confirmă nevinovăția inculpatului, ci s-a referit doar la probele acuzării, care nu pot fi admise din motivul că nu sunt concludente și au fost administrate cu încălcări esențiale de procedură.

14. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 iulie 2009, a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Donica A. în interesele condamnatului Diacenco M., casată decizia atacată cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

15. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2009, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului Donica A. în interesele inculpatului Diacenco M. și admis apelul procurorului, casată sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30.06.2006, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Diacenco M. a fost condamnat în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) CP la 2 ani închisoare. În baza art. 90 CP, executarea pedepsei aplicate lui Diacenco M. a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

16. Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Donica A. în interesele condamnatului Diacenco M., în care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei hotărîri de achitarea lui Diacenco M. în baza art. 390 alin. (1) pct. 2) CPP, criticînd probele pe care se bazează învinuirea și care în opinia sa sunt contradictorii și nu confirmă săvîrșirea infracțiunii de către Diacenco M.

17. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2010, a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Donica A. în interesele condamnatului Diacenco M., casată decizia atacată cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

18. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2011, a fost respins apelul procurorului Rusu R. și admis apelul avocatului Donica A., casată sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30.06.2006 și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2) CPP a fost achitat inculpatul Diacenco M. pe art. 195 al. (2) CP, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

19. Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cojocaru T., care a solicitat casarea

deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, invocând ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) CPP, motivând că în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către prima instanță și a ajuns la concluzia de achitare a inculpatului, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza sentinței de condamnare, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind prezentată o apreciere incorectă și formală de ordin general. Consideră că în cadrul urmăririi penale au fost administrate probe incontestabile pentru a-l acuza pe Diacenco M. de fapta infracțională, probe care ulterior au fost examinate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, care și-au găsit confirmare și au fost apreciate de către instanța de judecată ca incontestabile și puse la baza sentinței de condamnare. Astfel, vinovăția lui Diacenco M. este dovedită prin probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, fiind corect puse la baza sentinței de condamnare, dar care nu au fost apreciate la justa valoare de către instanța de apel și anume: declarațiile martorului Andronachi M., Corceag V., Nazari I., la urmărirea penală inculpatul a fost recunoscut și de martorul Svetic P. Din conținutul deciziei, instanța de apel nu a administrat careva probe suplimentare care ar permite adoptarea deciziei de achitare a lui Diacenco M.

20. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 ianuarie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cojocaru Tudor, casată decizia atacată cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

21. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2012, a fost respins ca nefondat apelul procurorului în Procuratura Centru mun. Chișinău Roman Rusu. A fost admis din alte motive apelul avocatului Andrei Donică declarat în interesele inculpatului Diacenco Mihail Victor, casată sentința judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 30.06.2006, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre după cum urmează: încetează procesul penal cu privire la învinuirea lui Diacenco Mihail Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) CPP RM, din motivul că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

22. Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Andrei Donică, care a solicitat admiterea recursului ordinar, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2012 și a sentinței judecătoreiei sec. Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2006 cu achitarea lui Mihail Diacenco în baza art. 390 alin. (1) p. 2) CPP.

În același timp, decizia nominalizată a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, care a solicitat admiterea recursului ordinar, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2012, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

23. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 noiembrie 2012, au fost admise recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță și avocatul Andrei Donică, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2012

în cauza penală privindu-l pe Diacenco Mihail cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

24. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Donică Andrei declarat în interesele inculpatului Diacenco Mihail Victor. A fost admis parțial apelul procurorului, casată sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 iunie 2006 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Diacenco Mihail Victor pe art. 27, art. 186 alin. (2) lit. c) și d) CP RM a fost încetat conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. b) CP – intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

25. Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Andrei Donică, care a solicitat admiterea recursului ordinar, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013 și a sentinței judecătorești sec. Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2006 cu achitarea lui Mihail Diacenco în baza art. 390 alin. (1) p. 2) CPP.

În motivarea recursului declarat, recurentul invocă că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului, declarat în interesele inculpatului, fiind bazată pe probe dobândite contrar prevederilor art. 116 CPP și nu a analizat în ansamblul lor toate probele administrate la dosar, care confirmă nevinovăția condamnatului.

În drept recursul ordinar este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) CPC RM.

26. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) CPP, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor specificate de art. 427 CPP, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului declarat, se constată că recurentul invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, și anume, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Pornind de la pretinsa încălcare a pct. 6) din alin. (1) al art. 427 CPP, instanța de recurs constată următoarele.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) CPP, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea, ca nefondat a apelului avocatului Donică Andrei declarat în interesele inculpatului Diacenco Mihail Victor, la admiterea parțială a apelului procurorului, cu casarea sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 iunie 2006 și pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal.

Cu referire la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel la judecarea apelului nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiza și sinteza a actelor și

lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice menționate.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 CPP, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborând în ansamblul, au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c) și d) CP.

Or, instanța de apel a constatat că circumstanțele de fapt reținute în sarcina inculpatului rezultă din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, și se confirmă prin:

- declarațiile martorului Maria Andronachi (f.d. 38, 129-130, 218);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 2178 „D” (f.d. 64);
- declarațiile martorului Vitalie Corceag (f.d. 32, 147-148);
- declarațiile martorului Ptru Svetic (f.d. 65-66);
- declarațiile martorului Ion Nazari (f.d. 133);
- declarațiile părții vătămate Vasile Foltea (f.d. 30-31, 127-128);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d. 14-15);
- tabelul fotografic (f.d. 22-26);
- procesele verbale de ridicare de la partea vătămată Foltea Vasile a bunurilor pregătite pentru a fi sustrase și tabelul fotografic (f.d. 68-76)

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 CPP, instanța de apel, judecând apelul, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, corect a conchis că prima instanță administrând probele prezentate din punct de vedere al pertinentei, concludentei și utilității acestora, deși în partea descriptivă constatând infracțiunea de tentativă de furt pe când în partea dispozitivă, greșit l-a condamnat pe inculpat în baza art. 186 alin. (2) lit. c) CP, fără a ține cont și art. 27 – tentativa, dar și de calificativul de la lit. d) – daune în proporții considerabile.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Diacenco Mihail Victor nu semnifică necomiterea de către acesta a infracțiunii imputate, mai mult ca atât, în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe în sprijinul învinuirii care dovedesc cu certitudine vinovăția lui în comiterea tentativei de sustragere pe ascuns, prin pătrundere, a bunurilor altei persoane în proporții considerabile.

Or, instanța de apel corect a statuat că prin probele cercetate în coroborare cu circumstanțele stabilite se confirmă vinovăția inculpatului Diacenco Mihail Victor, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 186 alin. (2) lit. c) și d) CP – tentativă de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, în proporții considerabile din care considerente, a adoptat soluția.

Colegiul penal consideră că instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, iar

afirmațiile recurentului instanța de recurs le consideră neîntemeiate, și sub acest aspect relevă următoarele.

Procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) CPP, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Or, din materialele cauzei și reieșind din fapta săvârșită de inculpat, așa cum a fost ea constatată, rezultă că în acțiunile inculpatului, se întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c) și d) CP.

Colegiul penal apreciază drept vădit neîntemeiate și declarative afirmațiile recurentului, dat fiind că acestea nu au nici un suport probator și nu se confirmă din materialele cauzei, or, invocarea unor astfel de temeiuri, cu omisiunea motivării lor și indicării exprese despre care anume erori de drept este vorba, nu pot servi drept temei care ar duce la casarea hotărârilor atacate.

Cu referire la faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de recurs apreciază că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Diacenco Mihail, nu echivalează cu achitarea acesteia, dat fiind că din materialul probator administrat în cauză, se conchide vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c) și d) CP.

Mai mult, aplicând modificările survenite la art. 126 CP, introduse prin Legea nr. 292-XVI din 21.12.2007 și aplicând prevederile art. 10 CP, care indică la retroactivitatea legii penale în cazul în care ea ușurează pedeapsa, acțiunile inculpatului corect au fost încadrate cu aplicativul „tentativei de sustragere, pe ascuns, a bunurilor în proporții considerabile” prevăzut la art. art. 27, 186 alin. (2) lit. c) și d) CP, întrucât partea vătămată Foltea Vasile a declarat că, prejudiciul pentru el ar fi fost unul considerabil.

La stabilirea pedepsei lui Diacenco Mihail s-a ținut cont pe deplin de prevederile legislației, fiindu-i aplicată o pedeapsă echitabilă, adecvată personalității condamnatului, faptelor comise, dar și circumstanțelor cauzei, în limitele sancțiunii prevăzute de articolul respectiv, cu aplicarea prevederilor art. 90 CP.

Ținând cont de faptul că, infracțiunea a fost comisă de către Diacenco Mihail Victor la 06.09.2005 iar art. 186 alin. (2) lit. c) și d) CP prevede o sancțiune cu închisoare de pînă la 4 ani, ceea ce potrivit art. 16 CP semnifică că este o infracțiune mai puțin gravă, instanța de apel corect a concluzionat că, deși vinovăția inculpatului Diacenco Mihail Victor este dovedită, procesul penal urmează a fi încetat conform art. 60 alin. 1) lit. b) CP, intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, potrivit căruia, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Astfel, Colegiul constată că niciuna din condițiile art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicate din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de casare a deciziei pronunțate.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Din textul deciziei recurate, se constată că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludentei și utilității acestora și care, în ansamblul lor, au confirmat vinovăția inculpatului Diacenco Mihail Victor, de săvârșirea infracțiunii incriminate. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii recurate și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

În lumina celor indicate, Colegiul conchide că temeiurile indicate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

27. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) CPP, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Donică Andrei în numele inculpatului Diacenco Mihail Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013, în cauza penală în privința lui Diacenco Mihail Victor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 13 noiembrie 2013.

Președinte

Iulia Sîrcu

Judecători

Ala Cobăneanu

Ion Druță